

בש"פ 6171/14 - פלוני,פלוני,פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6171/14

כבוד השופט ע' פוגלמן

לפני:

- העוררים:
1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחז בירושלים (כב'
השופט ר' כרמל) בתיק מ"ת 42717-08-14 מיום
8.9.2014

בשם העורר 1: עו"ד נפתלי ורצברג

בשם העוררים 2-4: עו"ד עדי קידר

בשם המשיבה: עו"ד ארץ בן-אריה

החלטה

1. נגד העוררים - שהם קטינים (העורר 1 בן כ-17, עוררים 2 ו-3 בני כ-16, ועורר 4 נושא לגיל 18) – הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות של הצתה והשחתת פני מקרע עין ממני גזעני. בכתב האישום נתען כי לפני יום 18.8.2014, קשרו העוררים קשר להזק ולפגוע בבית קפה המשמש את תושבי הכפר דורה, בשל מוצאם הערבי. ביום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

8.8.2014 סמוך לשעה 05:30, יצאו העוררים מהישוב בית-אל לכיוון הכפר כשהם מסתירים את פניהם באמצעות חולצות שעטפו את ראשיהם, לבשו כפפות והחזיקו תرسיס צבע שחור. העוררים צעדו בוואדי לכיוון בית הקפה, הממוקם באזורי חורש ובחצרו שתי ספות ישיבה, כורסאות, ובד בין המשמש כמסר, שעליו מוקן שידור. סמוך לשעה 06:00, כתבו העוררים באמצעות התרסיס את המילה "נקמה" על דלת המבנה ועל המסך. מיד לאחר מכן הציתו אש בספות ונמלטו. כתוצאה מעשי אלו התקה אש ושרפה כליל את הספות ופריטים נוספים, ונגרם נזק למערכת החשמל.

2. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המשيبة בקשה לעצור את העוררים עד לתום ההליכים נגדם. בדיון בבית המשפט המוחזיא לא חלקו העוררים על קיומן של ראיות לכואורה ועל כך שקיימתUILת מעוצר. הדיון התמקד אפוא בשאלת חלופת המעוצר. מתקיריו המעוצר שהוגשו בעניינים אלה כי מדובר בתלמידים שתפקדו עד כה באורח תקין; משפחותיהם נורמטיביות; והם נעדרי עבר פלילי. על רקע זה הצע שירות המבחן לשחרר אותם לחלופות המעוצרodalקמן: העורר 1 בבית הורי (וינו נתן לו ה יתר יציאה ללימודים ולפעילויות שונות); העורר 2 בבית הסבים (עם אפשרות יציאה לפעילויות שונות וכן כן תבחן חזרתו ללימודים); העורר 3 בבית משפחה בירושלים; והעורר 4 בישיבת "נווה" הנמצאת בדרך הארץ (בחבל אשקל) ובעת החופשות ישאה בבית הורי במעוצר בית מלא.

3. בית המשפט המוחזיא (כב' השופט ר' כרמל) ציין כי הקושי הרובץ לפתחם של העוררים טמון בכך שהעבירות המוחסנת להם הן עבירות חמורות שלכואורה בוצעו מניע גזעני ועל כן שאלת היא אם די בחלופות שהוצעו כדי לאין את הסיכון הנש�� מהתורמים. בית המשפט קבע כי מקום שדים בחלופה, אמון הוא מושג מפתח, ובנסיבות שלפני קיימת שאלת נכבה באשר למידת האמון שאפשר ליתן לעוררים. מצד אחד, נקבע כי משפחותיהם של העוררים נורמטיביות; כי החלופות הן בעלות משקל; וכי הקטינום נעדרי עבר פלילי. מצד שני, נקבע כי ביצוע עבירות גזעניות כגון דא בקרב קטינים הוא שכיח ועל כן היה על המשמר לפני ביצוע ולא בדיiced. על רקע נתונים אלה בא בית המשפט למסקנה כי חלופה לא תסוכן, והוא על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים.

4. מכאן העורר שלפני. העוררים טוענים כי החלטת בית המשפט המוחזיא לא ייחסה משקל הולם לעובדה שעסוקין בקטינום נעדרי עבר פלילי ולהמלצות שירות המבחן בעניינים, תוך שקבוע באופן קטגוריאי כי עבירות המבוססות על מניע גזעני מQUITות חשש מובנה ליתן אמון בנאים בעבירות מסווג זה, ועל כן לא ניתן לשחררם לחלופת מאסר.

המשיבה מתנגדת לעורר וטענת כי עסוקין בעבירות חמורות שנש��פת מהן מסוכנות מובנית שלא ניתן לאינה באמצעות חלופה, ועל כן לא קמה עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המוחזיא.

5. לאחר שענייני בעורר וטענתי את טיעוני באירוע הצעיר למסקנה שדין העורר להתקבל בחולקו באופן שיפורט להלן. נקודת המוצא לדין היא שקיימות ראיות לכואורה למוחסן לעוררים בכתב האישום ושנש��פת מהם מסוכנות גבוהה. לפי המוחסן לעוררים, הם פעלו בחבורה; השחיתו והציתו רוכש; ועשׂו זאת מניעים גזעניים. לא מדובר בתנהגות ספונטנית, אלא בפעולה שתוכננה מראש כהעוררים ערים לאפשרות שיזהו ויזדרשו לתת את הדין על מעשיהם, ועל כן נבעו בהם רעל פנים. המסוכנות הנלוות למעשיהם אלו – שלפי המוחסן בוצעה מניעים אידאולוגיים – היא ניכרת ומשמעותית – נתן שיש לייחס לו משקל ממש בשאלת אם ניתן לאינה באמצעות חלופה. מנגד, מכך כי מדובר בקטינום נעדרי עבר פלילי; שירות המבחן התרשם שניתן לאין את המסוכנות הנש��פת מהם באמצעות חלופה;

ושבית המשפט המחויז לא מצא פגם בחלופות המוצעות. הلقה היא כי בבקשתה למעצרם של קטינימע עד לתום ההליכים, יש להקנות משקל הולם לפגיעה הקשה במוחך שמעצר מסב להם (סעיף 10א לחוק הנוער (שפטה, ענישה ודרבי טיפול), התשל"א-1971; בש"פ 9222/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.1.2013); בש"פ 251/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (14.1.2014)). על כן "נטיתו של בית משפט זה היא לבקר ככל הניתן שיקולי שיקום בעניינם של קטינימע וכי בדרך כלל שהותם בבית המעצר לא מטייבה את אורחותיהם" (בש"פ 5710/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (31.8.2014)).

6. בהינתן שהעוררים הם קטינימע ונעדרי עבר פלילי; לנוכח תסקורי המבחן המפורטים בעניינים וההלוות שעלייהן עמדתי – אני סבור כי ניתן לאין את המסוכנות הנש��ת מהם באמצעות חלופת מעצר הדוקה, הכללת תנאים פיקוח וערבות ממשמעותיים. לא נעלמה בענייני קביעת בית המשפט המחויז כי אופי העירות וחומרתן מקשה ליתן אמון בעוררים. עם זאת, אני סבור כי חלופה הרטנית של מעצר בית בתוספת פיקוח אלקטרוני תיתן מענה מספיק – בנסיבות שלפנינו – לחשש זה. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

א. העוררים ישוחררו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא, מחוץ לאזרור יהודה ושומרון, בפיקוח אלקטרוני, בערבותיות ובתנאים שיפורטו להלן. בשל עצמת הסיכון לא תותר לעת ההז חלופה מוסדית או יציאה מהבית זולת לדינום בבית המשפט.

ב. אשר לעורר 1 – שירות המבחן המלא לשחררו למעצר בית בבית הורי שבישוב כוכב השחר. הויל וחלופה זו אינה עומדת בתנאים כאמור, יהיה העורר 1 רשאי להציג חלופה אחרת שעומדת בתנאים ובית המשפט המחויז יבחן אותה ויקבע ערבותיות ותנאים ברוח האמור בהחלטה זו.

ג. אשר לעורר 2 – שירות המבחן המלא לשחררו למעצר בית בבית הורי אמו שבירושלים. העוטר ישוחרר לחלופה זו בפיקוח אלקטרוני. נוסף על כך יחתום העורר על התching'יות עצמית בסך של 10,000 ש"ח; והורי אמו יחתמו על ערבות צד שלישי בסך של 20,000 ש"ח לכל אחד וכיוצא, לכל אחד, סך של 10,000 ש"ח.

ד. אשר לעורר 3 – שירות המבחן המלא לשחררו למעצר בית בבית הורי שבירושלים. העוטר ישוחרר למעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני. בנוסף יחתום העורר על התching'יות עצמית בסך של 10,000 ש"ח; הורי יחתמו על ערבות צד שלישי בסך של 20,000 ש"ח לכל אחד וכיוצא, לכל אחד, סך של 10,000 ש"ח.

ה. אשר לעורר 4 – שירות המבחן המלא לשחררו לחלופת מעצר בישיבת "נווה" תחת פיקוח ראש הישיבה, ושבחויפות ישאה במעצר בית בבית הורי שבערך. כאמור, חלופה זו אינה עומדת בתנאים. העורר ישוחרר אף לחלופת מעצר בבית הורי, ככל שהם מסכימים לכך, בתנאים האמורים. בנוסף יחתום העורר על התching'יות עצמית בסך של 10,000 ש"ח, וכן יחתמו הורי על ערבות צד שלישי בסך 20,000 ש"ח לכל אחד וכיוצא, לכל אחד, סך של 10,000 ש"ח. הויל והמליצה לחלופה מוסדית לא מתקבלת, ויגש שירות המבחן לבית המשפט תסקירות משלים ובו יתיחס לחלופת המעצר בבית הורים כחלופה מלאה (ולא רק כהשלמה לתקופת החופשה).

ו. הפקודות יבוצעו בבית המשפט המחויז, אשר יורה על שחרור לאחר שבדק שהתקיימו כל התנאים האמורים בהחלטה זו.

7. בשולי הדברים יוער כי בא כוחו של העורר 1, שלא יצא אותו בדין בבית המשפט המחויז, טען בדין לפני – לראשונה – טענות בנוגע לעצמת הראיות לכואורה (וודges כי הטענות אף לא נטענו בכתב העורר עצמו). בדין בבית המשפט המחויז הסכים בא כוחו של המערער 1 באותה עת כי קיימות ראיות לכואורה ולא הועלה טענה כלשהי באשר לעצמתן. די במועד ובאופן העלאת הטענה כדי לדחותה ללא שادرש לה (ראו למשל בש"פ 8265/09 מדינת ישראל נ' אלמליך (28.10.2009); בש"פ 6083/14 ابو אלהוה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.9.2014)). גם בנפרד מהאמור, נפקותה של טענה זו מוגבלת בשלב הנוכחי, שכן טענה מעין זו יכול שתתמוך בבקשת לשחרור לחופפת מעורר, ומילא כך הוחלט.

.8 העורר מתקבל אפוא, כאמור בפסקה 6.

ניתנה היום, כ"ז באלוול התשע"ד (21.9.2014).

שוף